

Nationalbanken og besørge Forretningerne der, maa den ærede Minister betale dem Pension, og han maa alligevel betale for at faae Forretningerne udforte. Det Samme vil ske, hvis Embedsmændene gaa over i Landmandsbanken, eller hvor de nu ville søge deres Ansættelse, og det er, for at tage et ligefremt Exempel, paa Tale, at Finantshovedkassens Kasserer skulde ansættes i Landmandsbanken; dette tror jeg er tilstrækkeligt for at imødegaa den Betragtning, den ærede Minister rettede imod mig. — Dernæst omtalte den ærede Minister, at der ikke kunde antages at ville være de Mangler tilstede ved den nye Forretningsgang, som foreslaas i Udkastet, der bleve anførte af mig, eller som ere paapegede i Betænkningen; men det forekommer mig og alle de øvrige Medlemmer af Udvalget indlysende, at det er besværligere at føre to Bogholderier end at føre eet. Saa længe Ministeren alene har sin Finantshovedkasse, har han kun eet Bogholderi; men nu foreslaar Ministeren at henlægge Finantshovedkassens Forretninger til Nationalbanken. Denne maa da holde et Bogholderi over dem, men paa den anden Side foreslaar Ministeren ogsaa, at Rigsdagen skal bevilge ham Penge til et Kontor, hvori han kan holde et Bogholderi over de daglige Udtællinger, og hvad der ellers kan findes at holde Bog over i dette Kontor. Altsaa er Forslagets Konsekvens i Virkeligheden en Forøgelse af Forretningerne, idet man vil føre eet Bogholderi i Banken og eet i Finantministeriet over de Udtællinger, for hvilke der nu kun føres eet Bogholderi, nemlig i Finantministeriet. Dette anser Udvalget for at være en given Følge, og derfor siger det i Betænkningen, at Udkastet er saa langt fra at simplificere Forretningerne, at det meget mere implicerer dem og gjør dem mere vidtløftige, men det kan ikke være Rigsdagens Opgave at forøge Bureaukratiet og Skrivemaskineriet i den store finansielle Bygning. Det vilde snarere være en Fortjeneste af Rigsdagen, om den noget vilde indskrænke den store Gang til nødvendig Afkøbering, Bogføring osv. Jeg tror, at disse Bemærkninger maa være tilstrækkelige.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Schjørring: Jeg har bedet om Ordet for længe siden.

Formanden: Det ærede Medlem faar det efter sin Tour.

Schjørring: Ja, men jeg har bedet om Ordet, førend det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds.

Formanden: Det ærede Medlem faar Ordet efter sin Tour. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Frederiksen: Jeg hører til dem, der have været meget ivrige for Statskassererforretningernes Overdragelse til en Bank, men desuagtet kan jeg fuldstændig slutte mig til den Indstilling, der foreligger fra det ærede Udvalg. Jeg kan ikke negte, at den Overdragelse, der skulde foregaa fra Finantshovedkassen til Nationalbanken i Overensstemmelse med en ældre Overenskomst, er noget meget Lidt, ja saa Lidt, at da man skulde binde sig for et Lidsrum af 5 Aar, forekommer det mig at være værre end Intet. De store Fordele, der skulde opnaas, Besparselsen for Statskassen, Nemhed for Befolkningen ved at have flere Kontorer for Indbetalinger til og Udbetalinger fra Statskassen end, naar de kun have Amtstuerne og enkelte andre Kasser, og fremfor Alt de almindelige store Fordele for Kreditens Udvikling, den hele Udvikling af Landets Pengevæsen og Bankvæsen, som følger af en saadan Forbindelse mellem en Bank og Statskassen, af en Banks Besørgelse af Statens Forretninger ad sædvanlig forretningsmæssig Vej, er noget ganske Andet end det, der her vil finde Sted ved den enkelte kjøbenhavnske Kasses Henlæggelse til Nationalbanken. I Belgien og andre Steder — saaledes ogsaa i Frankrig, hvor Forretningerne ikke ere overdragne til Private, men de, der repræsenterer Statskassen omkring i Landet, have tillige deres private Forretninger, saa at der paa